

نامه رضا خندان از زندان در اعتراض به قتل عام معترضان

ما همه بهت‌زده‌ایم، این روزها در زندان توسط تنها روزنهی کوچک و محدودی که داریم از طریق تماس تلفنی با خانواده، ذره ذره خبرهای هولناکی از قتل عام بسیار بسیار گسترده‌ی مردم در خیابان‌های شهرها و روستاهای کشور به گوش‌مان می‌رسد. تا به خود بیاییم و بزرگی و وسعت جنایات را درک و هضم کنیم، خبرهای هولناکتر و دهشتناکتری بر سرمان آوار می‌شود که قابل هضم نیستند. سانسور کامل و محدودیت کامل خبری موجب شده است همه، کم کم به عمق فاجعه پی ببرند. با هر خبر جدید شوک بزرگی به زندانیان وارد می‌شود.

اکنون هم که این یادداشت را می‌نویسم، هنوز از ابعاد کامل جنایات رخ داده در اعتراضات هفته‌های اخیر خبر دقیقی نداریم. اما آنچه که تا اینجا به طور قطع مشخص شده است یکی از بیرحمانه‌ترین، سهمگین‌ترین و خونبارترین کشتارها و سرکوب‌های تاریخ اعتراضات جهان در مدت کوتاهی بوده است. واژه‌ها و کلمات به هیچ عنوان گویای شدت و وسعت جنایت رخ داده نیست. ما همه در بهت و شوک عظیم ناشی از قتل وسیع و سیستماتیک در ایران هستیم.

در همدردی و همراهی با مجروحان ناشی از شلیک بی‌امان بر سر و صورت و چشمان مردمی هستیم که آسیب‌های شدیدی دیده‌اند. در بهت از دست دادن نسلی هستیم که قرار بود آینده‌ی کشورمان را رقم بزنند. نسلی که هیچ امیدی به آینده نداشت. نسلی که تحقیر شده بود. نسلی که به دنبال کرامت انسانی و یک زندگی معمولی بود.

جنایاتی که ظرف مدت کوتاهی رخ داد، حتی بسیار فراتر از سرکوب اعتراضاتی بود که در حال انجام بود. این، سرکوب نبود، بلکه تلاش برای خم کردن کمر ملت و برجا گذاشتن "زمین سوخته" بود که پیش‌تر وعده داده شده بود. ملتی که به دنبال زندگی سعادت‌مند است.

ما و تمام شهروندان و فعالان حقوق بشر و وکلا باید خواستار تشکیل دادگاه ویژه رسیدگی به جنایات علیه بشریت و تحقیق و رسیدگی و محاکمه‌ی تمام کسانی باشیم که در این کشتار و سرکوب دست داشته‌اند.

در آخر همدردی‌ام را با خانواده‌هایی که داغدار فرزندان و عزیزانشان هستند و هزاران هموطنی که آسیب‌های جبران‌ناپذیری را متحمل شده‌اند، اعلام می‌کنم و برای مردم عزیزمان روزهای شکوهمند توام با آزادی و کرامت انسانی آرزو می‌کنم.

رضا خندان

۵/بهمن/۱۴۰۴

زندان اوین